

در جلسه شورای شهر تهران مطرح شد

سهم پایتخت از اتوبوس استاندارد؛ ۴۰ اتوبوس

میدان شهری می‌کوبند حدود دوهزارو ۷۰۰ اتوبوس در تهران مسافران را جابه‌جا می‌کنند، اما روز

گذشته مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران، تعداد اتوبوس‌های تهران را هزارو ۷۰۰ اتوبوس اعلام کرد و به نقل از پلیس گفت: از تعداد اتوبوس‌های فعال در سطح شهر تهران از نظر پلیس تنها ۴۰ اتوبوس عمر فرسودگی را طی نکرده‌اند. در یک سال گذشته

شهرداری تهران بارها درخصوص تقویت ناوگان اتوبوس سخن گفته و شهردار تهران نیز قول داده تهران تا پایان امسال پنج‌هزارو ۵۰۰ اتوبوس داشته باشد، اما با گذشت شش ماه از سال از تعداد اتوبوس‌های فعال تهران کاسته هم شده است و حتی خبری از ورود اتوبوس‌های دست‌دوم اروپایی هم نیست. دولت نیز هنوز به وعده‌های اتوبوسی خود عمل نکرده، هرچند مدیران شهری از عملکرد دولت در حوزه حمل‌ونقل راضی هستند و می‌کوبند دولت تمام تلاش خود را برای حمایت از توسعه حمل‌ونقل می‌کند.

دو اتوبوس استاندارد در تهران.

که شورا داده، تأمین منابع کرده است. این درخواستی است که از طرف شهرداری برای استفاده از این فرصت آمده است.

امانی گفت: در رسانه‌ها از قول آقای زاکانی متوجه شدم که اولویت در حمل‌ونقل عمومی تاکسی، اتوبوس‌رانی و مترو است که حدس می‌زنم اشتباه باشد و ایشان چنین حرفی زده باشند. حتما اولویت ما معکوس است و مترو اولویت اول ماست و حتما باید اولویت این اوراق به سمت مترو و بعد اتوبوس‌رانی برود. خواهشم این است که به این اولویت رأی دهید.

سیدجعفر تشکری‌هاشمی، عضو دیگر شورای شهر، با بیان اینکه دولت پرداخت شش هزار میلیارد تومان اوراق مشارکت را متعهد شده است، گفت: باید به این میزان اوراق مشارکت به‌عنوان یک فرصت نگاه کرد. مصوبه چهار هزار میلیارد تومانی جلسات قبلی می‌تواند تکمیل مصوبه فعلی باشد. در نهایت این‌ا لایحه با ۲۰ رأی مثبت به تصویب رسید.

واگذاری پرابهام املاک شهرداری

روز گذشته اعضای شورای شهر گزارش حسابرسی سه منطقه ۱۰، ۱۸ و ۸ را برای سال‌های ۹۶ تا ۹۹ بررسی کردند. میثم مظفر در تشریح ابهامات گزارش حسابررس

دستگاه اتوبوس می‌توانند کار کنند و مابقی عمرشان گذشته است. درحال حاضر قیمت اتوبوس ها زیاد است؛ به‌گونه‌ای که اتوبوس‌های دوقابین بیش از ۱۰ میلیارد تومان قیمت دارند و یک اتوبوس داخلی بیش از چهار میلیارد تومان قیمت دارد و لازم است از روش‌های مختلف نسبت به تأمین اعتبار برای خرید اتوبوس اقدام کنیم.

لطفاله فروزنده، معاون مالی و اقتصاد شهری شهرداری تهران نیز توضیح داد که از این سه‌هزارو ۵۰۰ میلیارد اوراق مشارکت، دوهزارو ۱۰۰ میلیارد تومان به مترو، ۹۰۰ میلیارد تومان به اتوبوس‌رانی و ۵۰۰ میلیارد تومان نیز به اورهال اختصاص خواهد یافت تا بتوانیم از آن در رونق حمل‌ونقل استفاده کنیم.

ناصر امانی هم در جریان بررسی این یک‌فوریت گفت: فکر می‌کنم حتما باید با یک‌فوریت این لایحه موافقت کنیم؛ زیرا بحث حمل‌ونقل عمومی است و فرصتی است که دولت در اختیار مدیریت شهری گذاشته و نباید آن را از دست دهیم.

او اضافه کرد: هرگونه توسعه حمل‌ونقل عمومی در اتوبوس‌رانی و مخصوصا مترو به منابع مالی نیاز دارد و این منبع، منبعی است که ۵۰ درصد اصل و سود آن را دولت تضمین می‌کند. شهرداری هم نشان داده در بحث مربوط به اوراق مشارکت عملکرد خوبی داشته و دوهزارو ۴۰۰ میلیارد تومان در شش‌ماه اول از همین محل با مجوزی

سهم تهران از اتوبوس‌های دولتی آب‌رفت

روز گذشته در جریان بررسی یک‌فوریت اعطای مجوز به شهرداری تهران برای انتشار سه‌هزارو ۵۰۰ میلیارد تومان اوراق مالی برای اجرای طرح‌های حمل‌ونقل عمومی، مهدی چمران، رئیس شورای شهر از برگزاری جلسه‌ای در مجلس خبر داد که با حضور نمایندگان مجلس و خودروسازان برگزار شده است. او گفت: بارها سؤال کردیم که تا پایان سال خودروسازان چند اتوبوس می‌توانند به ناوگان اضافه کنند که پاسخ درستی ندادند و مدام می‌گفتند ما ظرفیت آن را داریم که در بلندمدت اتوبوس بدهیم، اما زمان بلندمدت را مشخص نکردند. قرار شد در جلسه آینده مابقی نمایندگان دیگر خودروسازان حضور داشته باشند و به این سؤال که دقیقا تا پایان سال چند دستگاه اتوبوس می‌توانند تولید کنند، پاسخ دهند.

او با انتقاد از سهم کم وزارت کشور برای شهرداری تهران گفت: پیش از این ۵۰، ۴۰ درصد اتوبوس‌های تولیدشده سهم تهران بود، اما حالا این سهم به ۱۰ درصد رسیده است؛ یعنی اینکه اگر بخواهند ۵۵۰ اتوبوس بسازند، تنها ۵۰ دستگاه سهم تهران است که این یک قطره از دریاست و در حال حاضر تعداد اتوبوس‌های فعال پایتخت هزارو ۷۷۲ دستگاه است که روز گذشته پلیس راهور اعلام کرد تنها ۴۰

همه‌پرسی، راهی برای عبور از تنگنای‌های دیروز، امروز و آینده

باید تصمیماتی بگیریم که نسل آینده با امید، نشاط و افتخار بیشتر

به ساختن زندگی خود و دیگران بپردازد و نتایج زیر را برای جامعه

آموزی به بار آورد:

۱- حاکمیت قانون در همه سطوح برقرار و دسترسی به اطلاعات برابر در آن تضمین شود.

۲- تمام اشکال فساد، رشوه و بی‌عدالتی به صورت چشمگیر کاهش یابد.

۳- نهادهای مؤثر پاسخ‌گو و شفاف در همه سطوح توسعه و گسترش پیدا کند.

۴- فرایند تصمیم‌گیری پاسخ‌گویی فراگیر، مشارکتی و شفاف در همه سطوح اجتماعی تضمین شود.

۵- دسترسی عمومی به اطلاعات و حفاظت بنیادین آزادی‌ها

حسین ساداتانی

نظریه‌پرداز توسعه پایدار

وقایع این روزهای کشور را از هر زاویه‌ای که نگاه کنیم، نیازمند تصمیم‌گیری آینده‌نگرانه، مشفقانه و مدبرانه برای حفظ منافع بلندمدت کشور و مردم است. فراموش نکنیم که نوع برخورد ما با مسئله، هرگونه که باشد، آیندگان آن را آن‌طورکه مشاهده می‌سازند و برداشت می‌کنند، به تصویر خواهند کشید. برای اینکه آیندگان تصویر و قضاوت منصفانه و مشفقانه‌ای از عملکرد ما داشته باشند،

روند تکامل آشیان انسانی

چگونه تحولات زیست اجتماعی منجر به تحول زیست‌بوم انسان شد

فرشاد قوشچی

استادیار دانشگاه و روزنامه‌نگار

آشیان بوم‌شناختی (Ecological Niche) هر جمعیتی که شامل محدوده زیستگاه و وظیفه و نقش جمعیت در اکوسیستم است، در مراحل اولیه تشکیل و توالی، ساده و فاقد پیچیدگی بوده و همچنین از اجزای مشخص با وظایف تفکیک‌شده و خاص برخوردار است. این آشیان در طول زمان همراه با اعضا و افراد خود رشد می‌کند و واجد ساختاری پیچیده می‌شود که در نهایت به یک بلوغ یا اوج می‌رسد. پس از مدتی دچار افول شده اما از بین نمی‌رود. در این سیر تکاملی، افراد و اعضای آشیان دچار تغییر و تحول شده، با گذشت زمان برخی از بین رفته، اما همان آشیان توسط نسل‌های آتی اشغال می‌شود.

نکته برجسته در بررسی این مسیر تاریخی آن است که آشیان بوم‌شناختی انسان، واجد شعور و هوشمند بوده که آن را از سایر آشیان‌های بوم‌شناختی در کره زمین متمایز می‌کند. آشیان انسانی متشکل از افراد زیادی است که با یکدیگر در ارتباط متقابل هستند، در این روابط و کنش‌هاست که نقش‌ها، وظایف و قوانین تعیین شده و با مدرن‌شدن آشیان انسانی به سمت تخصصی‌ترشدن پیش می‌روند. در آشیان‌های ابتدایی، افراد کمترین تفاوت را با یکدیگر دارند و اغلب مجموعه واحد و شبیه به هم هستند و دارای احساسات و ارزش‌های یکسانی هستند. اما با بلوغ آشیان انسانی و پیشرفت‌های سریع و غیرمنتظره به‌ویژه در قرن اخیر، تخصصی‌شدن و تقسیم‌کار

گروهی متعهد به برپاسازی آن در جامعه شود.

۴- جامعه و مردم به دور از نگرانی در جریان سیال و روان کار و زندگی متعالی مشغول باشند.

۵- با توجه به اینکه توسعه پایدار در نبود صلح، آرامش و امنیت محقق نمی‌شود و استقرار صلح، آرامش و امنیت نیز در نبود توسعه پایدار امکان‌پذیر نیست، باید همه تلاش‌ها معطوف به نهادینه‌شدن توسعه پایدار، صلح، آرامش و امنیت شود.

۶- پیوندهای متقابل و منسجم بین مردم ایجاد و کشور ما برای تبدیل‌شدن به محیطی بهتر دگرگون شود تا صاحب یک جامعه پیشرفته و مرفه باشیم و مردم، زندگی آرام و باکیفیتی را در سرتاسر کشور داشته باشند.

در این رابطه ایجاد طبقات اجتماعی در آشیان بوم‌شناختی انسان بود. در آشیان‌های ابتدایی تمام افراد در تولید مشارکت داشتند و میزان تولید در یک آشیان هم اغلب جواب‌گویی نیازهای آنان بود که بیشتر در رابطه با آشیان تغذیه‌ای خلاصه می‌شد و بقای‌شان را تضمین می‌کرد. در نتیجه تمایز طبقاتی هم اندک بود و سرمایه‌داری مفهوم فراگیری نبود. نشانه‌های ظهور سرمایه‌داری بیشتر به بعد از قرن هجدهم میلادی برمی‌گردد که این دوران مصادف با انقلاب صنعتی در غرب بود. با پیشرفت تکنولوژیکی در آشیان بوم‌شناختی انسان و تولید سرمایه، نیازهای اولیه و ابتدایی رفع شدند و در نتیجه تمرکز انسان‌ها بر نیازهای جدید و ثانویه شد. مسئله مالکیت اهمیت بیش از پیش یافت و تخصصی‌شدن انسان‌ها در آشیان، تفکیک طبقات اجتماعی را مشهود کرد. درحالی‌که فقرا همچنان در پی نیازهای اولیه خود بودند، طبقات فرادست و مرفه به نیازهای ثانویه‌ای از قبیل هنر، اوقات فراغت و خودشکوفایی می‌پرداختند، به‌عبارتی آشیان‌های بوم‌شناختی هم به سمت تخصص‌گرایی و تمایز انسانی حرکت کردند، هرچند همین مسئله باعث شد انسان خود را بی‌نیاز از طبیعت بداند و برخی از اجزای زنده و غیرزنده آشیان‌های بوم‌شناختی اندک‌اندک از زندگی انسان حذف شده یا کم‌اهمیت تلقی شدند؛ امری که اکنون آشیان‌های بوم‌شناختی را دچار معضل و بحران‌های عظیم محیط زیستی کرده و اساس و بقای آنها را زیر سؤال برده است. درحالی‌که در زمانی نه چندان دور زندگی انسان در آشیان او آمیخته و در گذر از کوه‌ها، صخره‌ها، چشمه‌ها، رودخانه‌ها، مراتع، گیاهان، درختان و حیوانات بود، حالا مفهوم طبیعت آن‌هم فقط در تعداد محدودی از خانه‌ها منحصر شده به چند گلدان بی‌رقم در گوشه یک آپارتمان کوچک و تنوع گونه‌ای آشیان بوم‌شناختی انسان به‌شدت رو به افول گذاشته است، به‌طوری‌که غیر از یک یا دو فرد و مقداری وسائل بی‌جان در یک خانه، دیگر هیچ پیچیدگی هدایت‌گر، یکی از مسائل پیش‌آمده

اصل بنیادین در اجرای «همه‌پرسی عمومی» وجود دارد که رعایت آن الزامی است. اجرای این مکانیسم باید از سوی گروهی برگزار و مدیریت شود که متناسب به هیچ گروه و نهاد ذی‌نفعی نباشد و از رأی مردم در هر شرایطی و با هر نتیجه‌ای صیانت کند. به باور من، این انتخاب تنها انتخاب ما برای گذر از شرایط امروز و رسیدن به آرمان‌های آینده است. نتیجه «همه‌پرسی عمومی مندرج در قانون اساسی» باید تضمین کند که:

۱- همه مردم کشور در شرایط بهتر و رفاه بیشتر زندگی خواهند کرد.

۲- گروه‌های مختلف جامعه در بیان نظرات‌شان آزادی کامل خواهند داشت و هیچ فردی یا گروهی به فرد یا گروه دیگر برتری ندارد.

۳- عدالت فراگیر و جامعه مبتنی بر صلح‌جویی ترویج و هر فرد و

مطابق با قوانین ملی به‌ویژه قانون اساسی کشور تسهیل و امکان‌پذیر شود.

۶- امکان برگزاری عادلانه، سالم و بی‌طرفانه همه‌پرسی (رفراندوم) برای مسائلی که نیاز به تصمیمات ملی و مردمی دارد، فراهم شود.

این انتخاب موارد شش‌گانه بالا تحقق یابد و درعین‌حال یک تصویر درست از خود در نزد آیندگان به یادگار بگذاریم و نشان دهیم که در راه جست‌وجوی آزادی، برقراری عدالت و شورانگیزکردن زندگی مردمان این سرزمین همه همت خود را به کار بستیم و در انتها به‌درستی از چالش‌ها و تنگنای‌های موجود عبور کردیم، نیازمند انتخاب یک مکانیسم عادلانه، مطمئن، سالم، شفاف و بی‌طرفانه به نام «همه‌پرسی عمومی مندرج در قانون اساسی» هستیم تا به همه برداشت‌های گوناگون و احتمالا منافع متفاوت پایان دهد. البته یک